

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๗ มีที่มาจากการที่ตราขึ้นเพื่อเป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งภายหลังที่ประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๗ มีผลให้พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗ ถูกยกเลิกไป ต่อมาเมื่อสภาพการจ้างงานของสังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงไปสู่การใช้เครื่องจักรที่ทันสมัย ซึ่งมีผลต่อการจ้างงานที่ใช้ทักษะฝีมือมากขึ้น ปัญหาการขาดแคลนแรงงานฝีมือจึงเพิ่มขึ้นตามไปด้วย นอกจากนี้ประเทศไทยยังต้องให้ความสำคัญกับคุณภาพแรงงานที่ได้มาตรฐานเพื่อนำไปสู่การยกระดับของฝีมือแรงงานไทยมากขึ้น ประกอบกับพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕ ยังไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมให้ผู้ประกอบอาชีพมีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ และการพัฒนาประสิทธิภาพของสถานประกอบการ รวมทั้งการให้ความคุ้มครองความปลอดภัยสาธารณะจากการทำงาน จึงต้องมีการตราพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ ขึ้นโดยสาระสำคัญของกฎหมายส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ทั้ง ๒ ฉบับ มีดังนี้

๑. พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๙๘/๑ ก วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่บทบัญญัติที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗ ยังไม่เอื้ออำนวยเพียงพอต่อการพัฒนาฝีมือแรงงานในภาวะปัจจุบัน ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับกาลสมัย สมควรปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้นายจ้างหรือสถานประกอบการมีส่วนร่วมในการพัฒนาฝีมือแรงงานมากขึ้น และให้มีการจัดตั้งกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาฝีมือแรงงาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๙ หมวด มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗

๒. พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐและองค์การของรัฐ

๓. กำหนดคำนิยามต่าง ๆ ไว้ใน มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่คำว่า การพัฒนาฝีมือแรงงาน การฝึกอบรมฝีมือแรงงาน การฝึกเตรียมเข้าทำงาน การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน การฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ หลักสูตร ผู้ดำเนินการฝึก ผู้รับการฝึก ครูฝึก สถานที่ฝึก ศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน มาตรฐานฝีมือแรงงาน การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ผู้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

ผู้ประกอบกิจการ นายจ้าง ลูกจ้างกองทุน คณะกรรมการ กรรมการ พนักงานเจ้าหน้าที่ นายทะเบียน อธิบดี และรัฐมนตรี

๔. แบ่งเป็นหมวดต่าง ๆ ๙ หมวด ดังนี้

๔.๑ หมวด ๑ การดำเนินการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน

๑) ส่วนที่ ๑ การฝึกเตรียมเข้าทำงาน เกี่ยวกับการจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกเสนอต่อนายทะเบียนเพื่อพิจารณา คุณสมบัติของครูฝึก จัดให้มีข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึกเป็น ภาษาไทย ทำสัญญาการฝึกเป็นหนังสือกับผู้รับการฝึกโดยให้มีรายการตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๒) ส่วนที่ ๒ การฝึกยกระดับฝีมือแรงงานและการฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ เกี่ยวกับประโยชน์ในการขอรับสิทธิและประโยชน์ ให้ผู้ซึ่งจัดให้มีการฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน หรือการฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพจัดส่งหลักสูตร แต่ทั้งนี้ในระหว่างการฝึกให้ผู้ดำเนินการฝึกซึ่งเป็นนายจ้างยังคงมีหน้าที่ต่อลูกจ้างตามกฎหมายเกี่ยวกับแรงงาน สัญญาจ้าง ข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานและข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างถ้าการฝึกเกิดจากการร้องขอของลูกจ้างและมีการตกลงกันเป็นหนังสือ นายจ้างอาจจัดให้ลูกจ้างฝึกนอกเวลาทำงานปกติหรือในวันหยุดของลูกจ้างก็ได้ โดยนายจ้างต้องจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างผู้เข้ารับการฝึกไม่น้อยกว่าค่าจ้างในเวลาทำงานปกติตามจำนวนชั่วโมงที่ฝึก

๔.๒ หมวด ๒ มาตรฐานฝีมือแรงงาน

๑) ให้คณะกรรมการจัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติในสาขาอาชีพต่าง ๆ เสนอรัฐมนตรี เพื่อให้ความเห็นชอบ

๒) ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานจัดให้มีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน และส่งเสริมให้มีผู้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

๓) ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานให้ขออนุญาตต่อนายทะเบียน การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต คุณสมบัติของผู้ทดสอบ การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๔.๓ หมวด ๓ กองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน

๑) ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง เรียกว่า “กองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน” ในกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนสำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน โดยเงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด

๒) ภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ให้คณะกรรมการเสนองบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองแล้วต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบงบดุลและรายงานการรับจ่ายดังกล่าว ให้รัฐมนตรีเสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพื่อทราบ และจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๔.๔ หมวด ๔ สิทธิและประโยชน์ของผู้ดำเนินการฝึก

๑) ให้ผู้ดำเนินการฝึกซึ่งจัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงานตามสาขาอาชีพที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนดตามมาตรา ๗ ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด

๒) ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ให้ผู้ดำเนินการฝึกนำคนต่างด้าวซึ่งเป็นช่างฝีมือ หรือผู้ชำนาญการเพื่อเป็นครูฝึก รวมทั้งคู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะของช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการ

เข้ามาในราชอาณาจักรได้ตามจำนวน เงื่อนไขและกำหนดระยะเวลาเท่าที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร แต่ไม่เกินกำหนดระยะเวลาตามที่กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองกำหนดไว้

๔.๕ หมวด ๖ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

๑) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนหรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

๒) ในการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๕ (๒) ให้ผู้ดำเนินการฝึก ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หรือผู้ประกอบการกิจการ ตลอดจนบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง หรืออยู่ในสถานที่นั้นอำนวยความสะดวกตามสมควร

๓) ในการปฏิบัติหน้าที่ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวบัตรประจำตัวนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

๔.๖ หมวด ๗ การเพิกถอนการเป็นผู้ดำเนินการฝึก การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต

๑) ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ดำเนินการฝึกปฏิบัติให้ถูกต้องหรือแก้ไขให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดได้

๒) ในกรณีที่ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานปฏิบัติให้ถูกต้องหรือแก้ไขให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดได้

๔.๗ หมวด ๘ การอุทธรณ์

๑) ผู้ดำเนินการฝึกซึ่งถูกเพิกถอนการเป็นผู้ดำเนินการฝึกตามมาตรา ๔๘ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง และให้คณะกรรมการแจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุดในระหว่างรอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ถือว่าผู้อุทธรณ์ยังเป็นผู้ดำเนินการฝึกมีสิทธิและประโยชน์ตามที่ได้บัญญัติไว้ใน พระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

๒) ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๙ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง และให้คณะกรรมการแจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

๓) การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

๔.๘ หมวด ๙ บทกำหนดโทษ

๑) ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท บทเฉพาะกาล

๒) ให้ผู้ดำเนินการฝึกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นผู้ดำเนินการฝึกตามพระราชบัญญัตินี้

๓) ให้คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพตามพระราชบัญญัติส่งเสริม การฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะได้มีคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

๔) บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติ ส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๒. พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๑ ตอนที่ ๘๗ ก วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ หน้า ๑๙

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ยังไม่มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมให้ผู้ประกอบอาชีพมีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ และการพัฒนาประสิทธิภาพของสถานประกอบการ รวมทั้งการให้ความคุ้มครองความปลอดภัยสาธารณะจากการทำงาน เพื่อให้การส่งเสริมและพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ เพื่อกำหนดให้การประกอบอาชีพในสายอาชีพ ตำแหน่งงานหรือลักษณะงานใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะหรือต้องดำเนินการโดยผู้มีความรู้ความสามารถ และให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจควบคุมการดำเนินการของศูนย์ประเมินความรู้ ความสามารถ กำหนดให้ค่าธรรมเนียมที่ได้รับจากการรับรองความรู้ความสามารถตกเป็นของกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการรับรองความรู้ความสามารถ อีกทั้ง กำหนดให้ผู้ประกอบการได้รับสิทธิประโยชน์ตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อเป็นการจูงใจให้ผู้ประกอบกิจการเข้าร่วมในกระบวนการพัฒนาฝีมือแรงงาน รวมทั้งปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๒ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม คำว่า การพัฒนาฝีมือแรงงาน
๒. เพิ่มบทนิยามคำว่า สมุดประจำตัว การประเมิน ผู้ประเมิน การรับรองความรู้ความสามารถ หนังสือรับรองความรู้ความสามารถ และองค์กรอาชีพ
๓. แก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานมีอำนาจในการออกกฎกระทรวงกำหนด ค่าธรรมเนียม และยกเว้นค่าธรรมเนียม รวมทั้งมีอำนาจประกาศกำหนดสาขาอาชีพตำแหน่ง หรือลักษณะงาน ที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะ หรือต้องใช้ผู้มีความรู้ความสามารถซึ่งต้องดำเนินการโดยผู้ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถ
๔. กำหนดเพิ่มเติมบทบัญญัติการรับรองความรู้ความสามารถโดยให้มีสมุดประจำตัวแบบสมุดประจำตัว การออกสมุดประจำตัว และการบันทึกข้อมูล รวมทั้งกำหนดให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถทำหน้าที่รับรองความรู้ความสามารถ ตลอดจนมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมและค่าบริการได้
๕. เพิ่มที่มาของเงินกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อให้ค่าธรรมเนียมหรือค่าทดสอบที่จัดเก็บได้ตามพระราชบัญญัตินี้ตกเป็นเงินกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน

๖. กำหนดกรอบการใช้จ่ายเงินกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถนำเงินกองทุนไปใช้ในการช่วยเหลือ หรืออุดหนุนองค์กรอาชีพที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาฝีมือแรงงานและช่วยเหลือ หรืออุดหนุนศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถได้

๗. แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ประกอบกิจการซึ่งส่งลูกจ้างเข้ารับการทดสอบและผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ หรือมีลูกจ้างผ่านการรับรองความรู้ความสามารถตามสัดส่วนที่ประกาศกำหนดไม่ต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน อีกทั้งกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการซึ่งมีลูกจ้างไม่เข้าเกณฑ์ดังกล่าวต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุน

๘. แก้ไขชื่อหมวด ๔ โดยเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิและประโยชน์ของผู้ประกอบกิจการซึ่งจ้างงานผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถตามจำนวนที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๙. แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ตลอดจนวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนองค์กรอาชีพ ผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง

๑๐. แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบการดำเนินงานของศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ผู้ประเมิน ผู้ขอรับการประเมินและผู้ปฏิบัติงาน

๑๑. แก้ไขชื่อหมวด ๗ และเพิ่มเติมให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ผู้ประเมิน และสถานประกอบกิจการปฏิบัติให้ถูกต้อง หรือมีคำสั่งให้เพิกถอนหนังสือรับรองเพิกถอนการอนุญาต หรือเพิกถอนการใช้เครื่องหมาย

๑๒. กำหนดเพิ่มเติมให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ผู้ประเมินสถานประกอบกิจการ หรือผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานได้

๑๓. กำหนดโทษฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และให้นายทะเบียนต่อคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานได้

๑๔. กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๑๕. กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้

นางสาววรรณัช สว่างแจ้ง /จัดทำ